

Pakollinen vakuutus työtapaturman ja ammattitaudin varalle

Voimassa 1.1.2021 alkaen

Sisältö

1 Yleisiä määräyksiä

2 Vakuutuksen piiriin kuuluvat henkilöt

3 Vakuutuksen alueellinen soveltamisala

4 Korvattavat vahinkotapahtumat

5 Korvaukset

6 Vakuutuksen voimassaolo

7 Vakuutuksen päättäminen

8 Vakuutusmaksun peruste

9 Vakuutusmaksun määrääminen

10 Vakuutuksenottajan ilmoitusvelvollisuus

11 Vakuutusmaksun viivästyminen ja laiminlyönti

12 Muutoksenhaku

13 Vakuuttamisen valvonta ja oikeus saada tietoja valvontaa varten sekä vakuutusyhtiön tarkastusvelvollisuus

Pakolliseen vakuutukseen sovelletaan työtapaturma- ja ammattitautilakia (459/2015). Yhteenvedon on koottu keskeisimmät lainkohdat.

1 Yleisiä määräyksiä

1.1

Työnantaja on velvollinen vakuuttamaan työntekijänsä työtapaturman ja ammattitaudin varalta työtapaturma- ja ammattitautilaissa säädetyn mukaisesti.

1.2

Työnantajan tulee pakollisen vakuuttamisvelvollisuutensa täyttääkseen ottaa työntekijöilleen vakuutus ennen työnteon aloittamista sellaisesta vakuutusyhtiöstä, jolla on oikeus harjoittaa vakuutustoimintaa Suomessa.

1.3

Työnantajan ottaman vakuutuksen katsotaan koskevan kaikkia työnantajan työntekijöitä, jollei yrityksen määrättyä osaa tai määrättyä työtä varten ole otettu eri vakuutusta. Jos työnantaja on ottanut vakuutuksen samaa työtä varten kahdesta tai useammasta vakuutusyhtiöstä, niin ensiksi otettu vakuutus on pätevä.

1.4

Työnantajalla ei ole vakuuttamisvelvollisuutta, jos työnantajan kalenterivuoden aikana teettämästään työstä maksamat tai maksettavaksi sovitut palkat ovat yhteensä enintään 1 300 euroa.

1.5

Vakuutusyhtiön on myönnettävä siltä haettu yllä tarkoitettu vakuutus.

2 Vakuutuksen piiriin kuuluvat henkilöt

2.1

Jollei työtapaturma- ja ammattitautilain toisin säädetä, tätä lakia sovelletaan henkilöön, joka tekee työtä:

1. työsopimuslain (55/2001) 1 §:ssä tarkoitetussa työsuhteessa
2. erityyösopimuslain (756/2011) 1 §:ssä ja kotitaloustyöntekijän työsuhteesta annetun lain (951/1977) 1 §:ssä tarkoitetussa työsuhteessa
3. valtion virkamieslain (750/1994) mukaisessa virkasuhteessa
4. kunnallisesta viranhaltijasta annetussa laissa (304/2003) tarkoitetussa virkasuhteessa
5. kirkkolain (1054/1993) mukaisessa virkasuhteessa
6. eduskunnan virkamiehistä annetussa laissa (1197/2003) tarkoitetussa virkasuhteessa
7. tasavallan presidenttinä, valtioneuvoston jäsenenä, tasavallan presidentin kanslian virkamiehenä, eduskunnan oikeusasiamiehenä ja apulaisoikeusasiamiehenä sekä kansanedustajana
8. muussa lakiin perustuvassa julkisoikeudellisessa virkasuhteessa.

2.2

Työntekijään rinnastetaan henkilö, joka tekee työtä vastiketta vastaan osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa, vaikka hän ei ole työsuhteessa osakeyhtiöön tai muuhun yhteisöön, jos:

1. osakeyhtiössä johtavassa asemassa työskentelevä osakas omistaa yksin yhtiön osakkeista enintään 30 prosenttia tai hän ja hänen perheenjäsenensä yhdessä omistavat enintään 50 prosenttia yhtiön osakkeista ja tästä hänen oma omistusosuutensa on enintään 30 prosenttia taikka hänellä on yksin enintään 30 prosenttia tai hänellä ja hänen perheenjäsenillään on yhdessä enintään 50 prosenttia yhtiön osakkeiden tuottamasta äänimäärästä ja tästä hänen oma äänimääränsä on enintään 30 prosenttia; tai
2. muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevällä henkilöllä yksin tai hänellä ja hänen perheenjäsenillään yhdessä on enintään 1 kohdassa tarkoitettua vastaava määräämisvalta yhteisössä.

Johtavalla asemalla tarkoitetaan toimitusjohtajuutta, hallituksen jäsenyyttä sekä muuta vastaavaa asemaa tai vastaavaa tosiasiallista määräämisvaltaa osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä.

Avoimen yhtiön yhtiömiestä tai muun yhteisön tai yhtymän sellaista osakasta tai yhtiömiestä, joka on henkilökohtaisesti vastuussa yhteisön tai yhtymän velvoitteista ja sitoumuksista, ei rinnasteta työntekijään.

Perheenjäsenellä tarkoitetaan aviopuolisoa ja avopuolisoa sekä henkilöä, joka on työntekijään rinnastettavalle, johtavassa asemassa työskentelevälle henkilölle sukua suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa ja asuu tämän kanssa samassa taloudessa. Avopuolisolla tarkoitetaan yrityksessä johtavassa asemassa työskentelevän kanssa yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa asuvaa henkilöä.

Laskettaessa yllä esitettyä omistusosuutta otetaan huomioon myös välillinen omistaminen toisten yhteisöjen tai yhtymien kautta, jos henkilö yksin tai yhdessä perheenjäsentensä kanssa omistaa sanotusta toisesta yhteisöstä tai yhtymästä yli puolet tai heillä on vastaava määräämisvalta.

2.3

Työtapaturma- ja ammattitautilakia ei sovelleta maatalousyrittäjän työtapaturma- ja ammattitautilain (873/2015) tarkoitettuun maatalousyrittäjätyöhön eikä apurahansaajan työhön.

2.4

Työtapaturma- ja ammattitautilakia ei sovelleta urheilemiseen. Urheilijan oikeudesta korvaukseen tapaturman johdosta säädetään urheilijan tapaturma- ja eläketurvasta annetussa laissa (276/2009).

3 Vakuutuksen alueellinen soveltamisala

Suomessa tehtävä työ

3.1

Työtapaturma- ja ammattitautilakia sovelletaan Suomessa tehtävään työhön, jollei laissa toisin säädetä.

3.2

Työtaturma- ja ammattitautilakia ei sovelleta työntekijän Suomessa tekemään työhön, jos työntekijä ei kuulu EU:n sosiaaliturva-asetusten tai Suomea sitovan sosiaaliturvasopimuksen perusteella Suomen lainsäädännön alaisuuteen.

3.3

Työtaturma- ja ammattitautilakia ei sovelleta kolmannelta valtiosta Suomeen tulevan työntekijän Suomessa tekemään työhön, jos:

1. kysymyksessä on maanteitse tapahtuvan kuljetusliikenteen työ, jonka työntekijä tekee pääosin muualla kuin Suomessa;
2. työntekijä ei asu Suomessa;
3. työnantajan kotipaikka ei ole Suomessa; ja
4. työhön ei sovelleta EU:n sosiaaliturva-asetusten mukaan Suomen lainsäädäntöä.

3.4

Työtaturma- ja ammattitautilakia ei sovelleta työntekijään, joka on Suomessa kokous- tai esiintymismatkalla taikka muulla vastaavalla lyhytkestoisella vierailulla, jonka tarkoitus liittyy työntekijän ulkomailla tekemään työhön. Lisäksi edellytetään, että työntekijä ei asu Suomessa, työnantajan kotipaikka ei ole Suomessa ja työhön ei sovelleta EU:n sosiaaliturva-asetusten mukaan Suomen lainsäädäntöä.

Ulkomailla tehtävä työ

3.5

Tätä lakia sovelletaan työntekijän Suomen ulkopuolella tekemään työhön, jos hän on Suomen lainsäädännön alainen EU:n sosiaaliturva-asetusten tai Suomea sitovan sosiaaliturvasopimuksen perusteella.

3.6

Tätä lakia sovelletaan myös työhön, jota työntekijä tekee suomalaisen työnantajan lähettämänä kolmannessa valtiossa edellyttäen, että:

1. työntekijä työskentelee joko lähettävän suomalaisen työnantajan palveluksessa tai sen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan ulkomaisen yrityksen palveluksessa
2. työntekijän työsuhde lähettäneeseen suomalaiseen yritykseen jatkuu ulkomailla työskentelyn ajan, ja
3. työntekijä kuuluu Suomen sosiaaliturvalainsäädännön alaisuuteen lähtiessään ulkomaille työhön.

3.7

Tätä lakia ei sovelleta kohdassa 3.6 tarkoitettuun työntekijään, jos vakuutusyhtiö on työnantajan hakemuksesta päätöksellään vahvistanut, ettei työntekijä kuulu enää työnantajan vakuutukseen. Edellytyksenä päätökselle on, että työskentely ulkomailla ei ole enää tilapäistä ja työskentely ulkomailla on jatkunut yli kaksi vuotta. Päätöstä sovelletaan sen lainvoimaiseksi tuloa seuraavan kalenterivuoden alusta.

4 Korvattavat vahinkotapahtumat

4.1

Työtaturma- ja ammattitautilain mukaisena vahinkotapahtumana korvataan työtaturma ja ammattitauti siten kuin laissa tarkemmin säädetään.

4.2

Tapaturmalla tarkoitetaan ulkoisesta tekijästä johtuvaa äkillistä ja odottamatonta tapahtumaa, joka aiheuttaa työntekijälle vamman tai sairauden.

Tapaturman seurauksena korvataan myös muun kuin työtaturma- ja ammattitautilaissa tarkoitetun vamman tai sairauden olennainen paheneminen siltä osin kuin se vastaa tapaturman syyosuutta.

4.3

Työtapaturmalla tarkoitetaan tapaturmaa, joka on sattunut työntekijälle työssä, työntekopaikan alueella tai työntekopaikan alueen ulkopuolella siten kuin työtapaturma- ja ammattitautilain 21–25 §:ssä säädetään.

5 Korvaukset

5.1

Vakuutuksesta maksettavat korvaukset määräytyvät työtapaturma- ja ammattitautilain säännösten mukaan.

5.2 Sairaanhoidokorvaukset

Vakuutuksesta korvataan vahingon vuoksi tarpeellisesta sairaanhoidosta aiheutuneet välttämättömät kustannukset (työtapaturma- ja ammattitautilaki 36 - 37 §).

Sairaanhoidosta aiheutuvat välttämättömät matkakustannukset korvataan lähimpään tai maksusitoumuksen mukaiseen hoitopaikkaan. Yksityisellä autolla tehdystä matkasta korvataan puolet Verohallinnon vuosittain vahvistamasta verovapaasta kilometrikorvauksesta.

Fennialla on oikeus maksusitoumuksella ohjata vahingoittunut valitsemaansa hoitopaikkaan. Jos hoito annetaan muualla kuin maksusitoumuksen osoittamassa hoitopaikassa tai Fennia ei ole antanut maksusitoumusta, hoidosta korvataan vahingoittuneelle enintään asiakasmaksulain mukainen asiakasmaksu.

Korvausta sairaanhoito-, lääke-, matka- ja kodinhoidon lisäkuluista on haettava Fenniasta vuoden kuluessa kulujen syntymisestä.

5.3 Ansionmenetykskorvaukset

Vakuutuksesta maksettavia ansionmenetykskorvauksia ovat päiväraha, kuntoutusraha ja tapaturmaeläke.

Vahingoittuneella on oikeus päivärahaan yhden vuoden ajan vahinkopäivästä lukien, jos hän on vahingon johdosta kykenemätön tekemään työtään kokonaan tai osittain. Päivärahaa maksetaan jokaiselta kalenteripäivältä vahinkopäivää lukuun ottamatta. Päivärahaa ei kuitenkaan makseta, jos vahingoittunut ei ole ollut joko kokonaan tai osittain kykenemätön tekemään työtään vähintään kolmena peräkkäisenä päivänä vahinkopäivää lukuun ottamatta.

Päiväraha on vahinkopäivää lukuunottamatta enintään 28 päivän ajalta samansuuruinen kuin maksettu sairausajan palkka. Tämän jälkeen päiväraha on 1/360 osa työtapaturma- ja ammattitautilain 71–78 §:n mukaisesta vuosityöansiesta.

Vahingoittuneella on oikeus tapaturmaeläkkeeseen vahinkopäivän vuosipäivästä alkaen, jos työkyvyn voidaan arvioida vahingon johdosta heikentyneen vähintään 10 prosenttia ja työansiot ovat vähentyneet. Tapaturmaeläkkeen enimmäismäärä on vuodessa 85 prosenttia vuosityöansiesta siihen asti, kunnes vahingoittunut on täyttänyt 65 vuotta, minkä jälkeen se on 70 prosenttia vuosityöansiesta. Tapaturmaeläke tarkistetaan kalenterivuosittain työeläkeindeksillä.

Vahingoittuneella on oikeus kuntoutusrahaan ammatillisen kuntoutuksen ajalta. Samalta ajalta ei ole oikeutta päivärahaan eikä tapaturmaeläkkeeseen.

Arvioitaessa työkyvyn heikentymää otetaan huomioon vahingoittuneen jäljellä oleva kyky hankkia itselleen ansiotuloja sellaisella saatavissa olevalla työllä, jota vahingoittuneen voidaan kohtuudella edellyttää tekevän. Tällöin otetaan huomioon vahingoittuneen koulutus, aikaisempi toiminta, ikä, asuinpaikka ja muut näihin rinnastettavat seikat.

Vahingoittuneen on viipymättä ilmoitettava Fennialle korvaukseen vaikuttavista muutoksista kuten terveydentilansa, työkykynsä, työntekonsa tai työansionsa olennaisesta muutoksesta.

5.4 Vahinkotapahtumasta ilmoittaminen

Työnantajan tulee ilmoittaa vahinkotapahtumasta Fennialle kirjallisesti viipymättä ja viimeistään kymmenen arkipäivän kuluessa siitä lukien, kun työnantaja sai tiedon vahinkotapahtumasta.

Jos korvausasian vireilletulo tai käsittely on olennaisesti viivästynyt sen vuoksi, että työnantaja on laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa, voidaan työnantajalle maksettava korvaus evätä viivästymisajalta.

6 Vakuutuksen voimassaolo

6.1

Vakuutus alkaa siitä ajankohdasta, jolloin vakuutusyhtiö on todistettavasti vastaanottanut vakuutushakemuksen, jollei myöhemmästä alkamisajasta ole sovittu.

6.2

Vakuutus tehdään jatkuvaksi ja vakuutuskautena on kalenterivuosi (jatkuva vakuutus). Kesken vuotta voimaan tulevan vakuutuksen ensimmäinen vakuutuskausi päättyy kuitenkin vakuutuksen alkamista seuraavan kalenterivuoden viimeisenä

päivänä.

6.3

Vakuutus voidaan tehdä myös määräajaksi enintään vuoden kestävä työtä tai työkohdetta varten (määräaikainen vakuutus). Vakuutuskautena on tällöin vakuutuksen voimassaoloaika. Määräaikainen vakuutus päättyy ilman irtisanomista. Jos työ kuitenkin kestää yli määräajan ja vakuutuksenottaja ennen määräajan päättymistä ilmoittaa vakuutusyhtiölle työn jatkumisesta, määräaikaisen vakuutuksen voimassaoloa jatketaan vakuutuksenottajan ilmoittamaan uuteen määräaikaan saakka, kuitenkin enintään 12 kuukautta.

7 Vakuutuksen päättäminen

7.1

Vakuutuksenottaja voi irtisanoa jatkuvan vakuutuksen päättymään siirtämällä sen toiseen vakuutusyhtiöön kirjallisesti erityisellä siirtoilmoituksella. Vakuutus voidaan siirtää siten, että se päättyy maaliskuu-, kesä-, syys- tai joulukuun viimeisenä päivänä, ei kuitenkaan ennen ensimmäisen vakuutuskauden päättymistä. Vakuutuksenottaja tekee siirtoilmoituksen uudelle vakuutusyhtiölle, jonka on toimitettava se vanhaan vakuutusyhtiöön viimeistään kolme kalenterikuukautta ennen edellä mainittuja päiviä.

Vakuutus tulee voimaan uudessa vakuutusyhtiössä siitä ajankohdasta, kun aikaisemman vakuutuksen voimassaolo päättyy. Jos vakuutuksenottaja on tehnyt siirtoilmoituksen kahteen tai useampaan vakuutusyhtiöön samasta ajankohdasta alkaen, niin ensiksi tehty siirto on pätevä, jollei muuta ole sovittu vakuutuksenottajan ja näiden vakuutusyhtiöiden kesken.

7.2

Vakuutus katsotaan päättyneeksi siitä päivästä alkaen, kun vakuutuksenottaja asetetaan konkurssiin tai kun ulosottomies on antanut ulosottokaaren 3 luvun 95 §:n mukaisen estetodistuksen vakuutuksenottajan varattomuudesta tai tämän olinpaikan tuntemattomuudesta.

7.3

Vakuutus päättyy kuukauden kuluttua siitä, kun vakuutuksenottaja sai tiedon vakuutusyhtiön selvitystilan tai konkurssin alkamisesta ja hänen velvollisuudestaan ottaa uusi vakuutus tässä määräajassa. Jollei vakuutuksenottaja ole tätä ennen ottanut vakuutusta toisesta vakuutusyhtiöstä, hänen katsotaan laiminlyöneen tapaturmavakuutuslain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa.

8 Vakuutusmaksun peruste

8.1

Vakuutusmaksu määrätään vuosittain vakuutusyhtiön kulloinkin voimassa olevien maksuperusteiden mukaan. Maksuperusteet on laadittu työtapaturma- ja ammattitautilain määräysten perusteella erikseen koskien työtapaturma- ja ammattitautilain mukaista pakollista vakuutusta, vapaaehtoista työajan vakuutusta ja vapaa-ajan vakuutusta.

8.2

Fennian maksuperusteiden mukaan pakollisen vakuutuksen voimassaolosta peritään aina vähintään kalenterivuosi-kohtainen minimivakuutusmaksu.

8.3

Vakuutusmaksu perustuu vakuutusyhtiön soveltamaan riskiluokitukseen (taulustomaksuperusteinen vakuutuksenottaja).

Taulustomaksuperusteisen vakuutuksenottajan vakuutusmaksun määräämisessä otetaan myös huomioon työnantajan dokumentoitu ennalta ehkäisevä työturvallisuustyö.

8.4

Jos vakuutuksenottajan teettämän työn määrä on tapaturmariskin arvioinnin tilastollisen luotettavuuden kannalta riittävän suuri (erikoismaksuperusteinen vakuutuksenottaja), otetaan vakuutuksenottajan vakuutuksista aiheutuneet korvaukset huomioon vakuutusmaksua määrättäessä.

9 Vakuutusmaksun määrääminen

9.1

Vakuutusmaksu määrätään tulorekisteristä saatujen ammattiluokakohtaisten palkkatietojen perusteella. Fennia hakee tiedot kuukausittain ja laskuttaa vakuutusmaksun vakuutuksenottajan valitseman maksueräisyyden mukaan.

9.2

Erikoismaksuperusteinen vakuutuksenottaja voi maksaa vakuutuskauden alussa ennakkovakuutusmaksun.

Jos vakuutuskauden lopullinen vakuutusmaksu ylittää tai alittaa perityn ennakkovakuutusmaksun määrän, vakuutuksenottajalta peritään tai hänelle palautetaan tasoitusvakuutusmaksuna lopullisen maksun ja ennakkomaksun erotus Fennian määräämänä aikana.

10 Vakuutuksenottajan ilmoitusvelvollisuus

10.1

Vakuutuksenottaja on velvollinen vakuutusta otettaessa ilmoittamaan vakuutusyhtiölle työtapaturma- ja ammattitautiriskin arviointia, vakuutusmaksun määräämistä ja vakuutuksen hoitoa varten tarpeelliset tiedot toimialastaan, teettämänsä työn määrästä ja laadusta, työn alkamisajasta, yrityksen omistussuhteista, vakuutusmaksun määräytymiseen vaikuttavasta työturvallisuustyöstä sekä muista vakuutusyhtiön määrittelemistä vakuutusmaksuun vaikuttavista seikoista.

Vakuutuksenottajan on ilmoitettava tiedot vakuutusta haettaessa tai viimeistään 14 päivän kuluessa vakuutuksen alkamisesta. Jos vakuutuksenottaja ei ilmoita tietoja mainitussa ajassa, vakuutusyhtiö määrää vakuutusmaksun maksuperusteidensa mukaan sillä käytettävissä olevien tietojen mukaan.

10.2

Vakuutuksenottajan on ilmoitettava kohdassa 10.1 mainitut, vakuutusyhtiön pyytämät tiedot vakuutusyhtiölle vuosittain tammikuun loppuun mennessä (vuosi-ilmoitus).

10.3

Vakuutuksenottajan on ilmoitettava kohdassa 10.1 tarkoitettuja tietoja koskevista olennaisista muutoksista kalenterivuoden aikana. Ilmoitus on tehtävä viipymättä, kuitenkin viimeistään 30 päivän kuluessa muutoksesta.

10.4

Vakuutuksenottajan on ilmoitettava määräaikaisen vakuutuksen päätyttyä kohdassa 10.1 tarkoitetut tiedot 30 päivän kuluessa vakuutuksen päättymisestä.

11 Vakuutusmaksun viivästyminen ja laiminlyönti

11.1

Vakuutusmaksu saadaan viivästyskorkeineen ja perintälain mukaisine korvauksineen ulosmitata ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

11.2

Vakuutuksenottajan on maksettava viivästyneelle vakuutusmaksulle viivästymisajalta vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 a §:n 1 momentissa säädetyn korkokannan mukaan sekä viivästyneen maksun perintäkulut. Näiden saatavien perinnästä säädetään saatavien perinnästä annetussa laissa (513/1999).

12 Muutoksenhaku

12.1

Asianosainen, joka ei tyydy vakuutuslaitoksen päätökseen, saa hakea siihen muutosta tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnalta kirjallisella valituksella. Asianosainen, joka ei tyydy tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan päätökseen, saa hakea siihen muutosta vakuutusosikeudelta kirjallisella valituksella. Vakuutusosikeuden päätökseen, jos siinä on ratkaistu kysymys siitä, oikeuttaako vamma, sairaus tai kuolema tämän lain mukaiseen korvaukseen tai siitä, kenen on korvaus maksettava, saa hakea muutosta korkeimmalta oikeudelta valittamalla, jos korkein oikeus myöntää valitusluvan.

12.2

Vakuutuslaitoksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu. Vakuutuslaitoksen ja tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan lainvoimainen päätös pannaan täytäntöön niin kuin riita-asiassa annettu lainvoimainen tuomio.

12.3

Asianosainen, joka katsoo, että työtapaturma- ja ammattitautilain perusteella määrätyn maksun maksuunpano on ollut lain tai sopimuksen vastainen, saa tehdä siitä kirjallisen perustevalituksen tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnalle kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu. Perustevalitukseen ulosmittauksen johdosta sovelletaan lisäksi, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädetään. Asianosainen, joka ei tyydy tapaturma-asioidenmuutoksenhakulautakunnan antamaan päätökseen, saa hakea siihen muutosta vakuutusoikeudelta kirjallisella valituksella. Vakuutusoikeuden perustevalitukseen antamaan päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta oikeudelta valittamalla, jos korkein oikeus myöntää valitusluvan.

13 Vakuuttamisen valvonta ja oikeus saada tietoja valvontaa varten sekä vakuutusyhtiön tarkastusvelvollisuus

13.1

Vakuutusyhtiöllä on oikeus valvoa, että siltä vakuutuksen ottanut työnantaja täyttää työtapaturma- ja ammattitautilain mukaiset ilmoittamis- ja muut vakuuttamiseen liittyvät velvoitteensa.

13.2

Vakuutusyhtiöllä on oikeus salassapitosäynnösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada työnantajalta, lakisääteistä vakuutusta toimeenpanevalta vakuutus- ja eläkelaitokselta, viranomaiselta ja muulta taholta, johon julkisuuslakia sovelletaan, tiedot, jotka ovat välttämättömiä tässä laissa säädetyn valvontavelvollisuuden täyttämiseksi.

Vakuutusyhtiöllä on lisäksi oikeus saada mainittua tarkoitusta varten veroviranomaisilta joukkotietoina palkkaa tai muuta vastiketta työntekijöille maksaneiden työnantajien nimet, yritys- ja yhteisötunnukset tai työnantajien henkilötunnukset, yhteystiedot ja vuosi-ilmoitukset tai vuosi-ilmoituksia vastaavat tiedot, toimialat sekä tiedot näiden työnantajien työstä maksamista vastikkeista ja niihin liittyvistä työnantajasuorituksista.

13.3

Vakuutusyhtiöllä on oikeus tehdä tarkastus työnantajan toimitiloissa ja oikeus ryhtyä muihin valvontatoimenpiteisiin sen selvittämiseksi, onko työnantaja täyttänyt työtapaturma- ja ammattitautilain mukaiset velvoitteensa. Tarkastettavan työnantajan on esitettävä tarkastuksessa palkkakirjanpitoa, työaikakirjanpitoa sekä esitys- tai tallennusmuodosta riippumatta kaikki muu aineisto, jolla voi olla vaikutusta tarkastettavan vakuuttamisvelvollisuuteen.

Tarkastuksen tekemistä varten vakuutusyhtiöllä on oikeus saada virka-apua poliisilta ja muilta viranomaisilta. Työnantajan asunnossa tarkastus saadaan tehdä vain, jos on perusteltua syytä epäillä, että työnantaja on laiminlyönyt työtapaturma- ja ammattitautilain mukaisen vakuuttamisvelvollisuutensa ja tarkastus on välttämätön asian selvittämiseksi.

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, Helsinki

Postiosoite: 00017 FENNIA, Y-tunnus 0196826-7

Pääkonttorin käyntiosoite: Kyllikinportti 2, 00240 Helsinki

www.fennia.fi